

АНГЕЛИ НА ПЪТЯ

ДО
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВСИЧКИ ПАРЛАМЕНТАРНИ ГРУПИ В 51-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪРА НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛНАТА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ
ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ
НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ
БТВ
ВСИЧКИ МЕДИИ

чл.-кор. Борис Велчев, проф. д. ю. н. Васил Мръчков
проф. д-р Румен Владимиров, проф. д-р Пламен Панайотов
проф. д-р Снежана Начева, проф. д. ю. н. Лазар Груев
проф. д-р Момяна Гунева, проф. д-р Пенчо Пенев
доц. д-р Мирослава Манолова, доц. д-р Даниела Дончева
доц. д-р Ралица Костадинова, доц. д-р Светла Маргаритов
доц. д-р Красимир Манев, доц. д-р Пресиян Марков
доц. д-р Деяна Марчева, доц. д-р Ива Пушкарлова
доц. д-р Ралица Илкова, доц. д-р Петя Митрева
Даниела Доковска, Гроздан Илиев, Румен Ненков

ЧЛ. 17 ИЛИ ЧЛ.28?

БЕЗ КОЛА ЗА МАЛКО ИЛИ БЕЗ ДЕТЕ ЗАВИНАГИ?

ОТВОРЕНО ПИСМО ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТНОСНО ПРЕДСТОЯЩО РЕШЕНИЕ
ЗА МЯРКАТА ЗА ОТНЕМАНЕ НА АВТОМОБИЛИ НА ПИЯНИ И ДРОГИРАНИ ШОФЬОРИ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

ние сме сдружение „Ангели на пътя“, което обединява родители и близки на убити деца и млади хора. Убити, докато пресичаха на пешеходна пътека или на зелен светофар, докато ходиха по тротоара, докато се разхождаха с приятелите си, докато отиваха на първа среща, докато се прибираха вкъщи, докато шофираха или се возеха в автомобили, спазвайки всички правила.

Нашите деца и близки бяха убити не в случайни пътни инциденти от невинни шофьори, а в предизвестени пътни убийства! От пияни, дрогирани и шофиращи с висока скорост пътни убийци. От пътни убийци без книжки. От пътни убийци с десетки и стотици нарушения. От пътни убийци, незаловени години наред. От пътни убийци, залавяни и пускани срещу подкупи или защото са нечии роднини или познати!

Пътните престъпници в България ежедневно и брутално престъпват всякакви морални норми и правила за движение, като шофират с 200 и повече на оживени булеварди, като „качат“ на трамвайни релси, като прелитат над спирки и се приземяват на метри от хората под тях, като бягат от полицаи, като се хвалят с геройствата си в социалните мрежи, без притеснения, че ще има някакви последствия! Докато, в един момент, логично и очаквано, се превръщат в пътни убийци!

Всичко гореописано се случва дори и в центъра на София, пред очите на всички ни! Извън София пътната анархия е в още по-сериозни мащаби!

Пътните убийци нямат респект от никой:

Нито от законодателната власт, която е оставила не вратички, а цели порти в законите, за да се измъкват безнаказано. За да могат да се измъкват и представителите на тази власт, когато нарушават, раняват и убиват!

Нито от изпълнителната власт, която или не реагира и не регистрира престъпленията им, или ги трие впоследствие, или ги конвоира, докато убиват, или им асистира, след като убият! Всички ще разпознаят случаите, които визираме!

Нито от съдебната власт, която е изцяло насочена към защита на техните интереси, като или изобщо не ги задържа в ареста след пътно убийство, или само за малко, защото иначе ще се нарушат правата им, а след години на размотаване и безкрайни съдебни заседания щедро им подарява или условни присъди или символични ефективни присъди в общежития!

Нито от четвъртата власт, която имитира загриженост по проблема, без реално да прави това, което се очаква от нея, а именно, поне да отразява гледните точки на всички, които има какво да кажат! След всяка знакова катастрофа се канят едни и същи хора от едни и същи организации, за които трупове на пътя не са кауза, а доходоносен бизнес!

Нито от държавните организации, ведомства, комитети, агенции и прочие институции за безопасност на движението, за които темата е просто начин да се усвояват милиони, да се намърдат на богата държавна хранилка или да получат своята порция щедри грантове от правилните неправителствени организации и спонсори! Често, за да защитават конкретни политически и икономически интереси, а не здравето и живота на обикновените хора!

Досегашните пътни убийци нямаха респект към живота на нашите деца и близки!

Бъдещите пътни убийци няма да имат респект към живота на вашите деца и близки!

Обръщаме се към всички вас по повод на информацията от 10.10.2024, че Конституционният съд на Република България допуска за разглеждане искането на съдия Добринка Кирева за обявяване за противоконституционна на новата разпоредба в Наказателния кодекс, според която се конфискуват колите на хванатите да шофират след употреба на алкохол и наркотици. Доколкото разбрахме, ще се иска мнението и на широк кръг юристи и институции, затова добавяме и тях към адресатите на това писмо.

Според влезлите в сила през август 2023 промени в Наказателния кодекс освен "лишаване от свобода" и глоба от 200 до 1000 лева, шофьор, задържан зад волана с концентрация на алкохол в кръвта, по-висока от 1,2 промила или след употреба на наркотици, се наказва с отнемане на автомобила в полза на държавата. Ако шофьорът не е собственик на автомобила, който управлява, той следва да плати на държавата сума, равна на стойността на превозното средство.

В последните месеци съдия Добринка Кирева, съдия Мирослав Петров, съдия Красимир Шекерджиев и други техни колеги за пореден път демонстрираха професионалния и човешкия си цинизъм, с което затвърдиха убеждението на обществото, че съдебната система е основен и съзнателен съучастник в пътния травматизъм и пътните убийства в България!

Април 2024

Съдията от районния съд в Свиленград Добринка Кирева е толкова загрижена за правата на гръцки гражданин, шофирал с 1,4 промила алкохол в кръвта, че поиска Конституционния Съд да обяви за противоконституционна цялата разпоредба на чл. 343б, ал. 5 от Наказателния кодекс като противоречаща на няколко основни принципа в основния закон!

Въпреки че е осъден на символичните 6 месеца условно с 3 години изпитателен срок, на глоба в размер на смешните 190 лв., на 8 месеца лишаване от право да управлява кола и отнемане на ½ идеални части от моторното превозно средство с паричната равностойност от 944.54 лв.!

Необяснимо е, обаче, защо преди това госпожа Кирева не си направи труда да провери какви санкции биха били наложени на този гръцки гражданин, или на български нарушител, за същото нарушение в Гърция?

Юни 2024

Съдията от Върховния Касационен Съд Красимир Шекерджиев „не скри разочарованието си, че докато са проучвали, обобщавали и анализирали данните, които могат да послужат за разумни законодателни инициативи, миналия август парламентът е променил НК и в частта за престъпленията на пътя, като ВКС намира измененията за противоконституционни“.

Очевидно е, че се визира мярката за отнемането на автомобили от пияни и дрогирани водачи. Това се случва по време на представянето в Министерство на правосъдието на изследването „Тенденции и превенция на престъпленията по автомобилния транспорт“, изготвено от екип с ръководител доц. д-р Екатерина Салкова.

Думите му са фона на шокиращите факти от същото изследване, че 1/3 от разгледаните от ВКС дела за 2023 са престъпления на пътя и че се увеличават пътнотранспортните престъпления, свързани с употреба на алкохол и/ли наркотици!

Юни 2024

Съдия Мирослав Петров от Софийския Районен Съд отказа да отнеме автомобила на пътния престъпник Ивайло Нойзи Цветков. При граница от 1.2 промила, през ноември 2023 г. същият беше спрял, докато шофира по Околовръстното шосе в София с 2,5!

Софийската Районна Прокуратура иска глоба в размер на 15 000 лв., но тя е обжалвана и съдът намалява размера ѝ на 3000 лв.! През май 2024 той и адвокатът му не се явяват в съдебната зала и не представят документи за уважителна причина. Съдът им налага глоби от по 500 лева и разпорежда Ивайло Нойзи Цветков да бъде доведен принудително на следващото съдебно заседание през юни 2024.

Въпреки това неуважение и всички неоспорими факти по престъплението, Мирослав Петров аргументирано решението си с думите, че счита промените в НК за противоконституционни. Според него конфискацията на превозното средство щяла превърне Цветков в "изкупителна жертва за назидание на останалите членове на обществото без реален принос".

Само за това изказване този човек не просто трябва да си подаде оставката, а и да си скъса дипломата на юрист, защото, съгласно Наказателния кодекс на Република България наказанието се налага именно с цел „да се поправи и превъзпита осъдения към спазване законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши други престъпления, да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото“!

Относно „реалния принос“ – има ли по-голям „реален принос“ от спасените животи на бъдещите жертви на такива като Ивайло Цветков? Прилагаме снимки на убитите деца и млади хора от сдружение „Ангели на пътя“, които щяха да са живи и здрави, ако колите на убийците им бяха отнети. Всички те лежат на съвестта на хора като него, Добринка Кирева, Красимир Шекерджиев и сие!

Тези съдии неспирно наблягат на противоконституционността на отнемането автомобили на пияни и дрогирани шофьори, явно позовавайки се на чл.17, ал.3 от Конституцията, според който „Частната собственост е неприкосновена“, а не коментират чл.28, според който „Всеки има право на живот. Посегателството върху човешкия живот се наказва като най-тежко престъпление“!

Кое е върховното право в България – на живот или на собственост?

Не коментират и чл. 53. от Наказателния Кодекс, според който се отнемат в полза на държавата вещи, които принадлежат на виновния и са послужили за извършване на престъпление! Вероятно защото е упоменато „умишлено престъпление“, а, според българските закони, да размажеш човек, или дори няколко човека на пътя, докато шофираш пиян, дрогиран, с превишена скорост и/ли след многократни други нарушения, не е умишлено! Това имаме предвид, когато казваме, че законодателната власт съзнателно е оставила не вратички, а цели порти в законите, благодарение на които пътните убийци да се измъкват безнаказано! Една сричка разлика, между „умишлен“ и „неумишлен“, резултира в стотици и хиляди безнаказано убити и ранени през годините! Нашите деца и близки бяха сред тях!

Кои ще са след тях?

Публично питаме и очакваме публичен отговор:

Знаят ли Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, в колко държави от Европейския съюз, в европейските държави извън него и по света като цяло, се отнемат автомобилите на пияни и дрогирани шофьори? Защо нито те, нито някоя от българските институции, отговорни за безопасността по пътищата, нито журналистите от националните медии, не направят това проучване и не го коментират пред обществото?

Знаят ли Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, че държавите в Европа, които отнемат автомобилите на тези категории виновни водачи, са по-стари и потвърдени демокрации от България? Без корупция в съдебната система, с доверие на обществото в нея, и с пъти по-малко ранени и убити на пътя от пияни, надрусани, каращи с превишена скорост и/ли без свидетелство за правоуправление?

Знаят ли Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, че в тези държави частната собственост също е неприкосновена, но не и когато с нея може да се убие или да се инвалидизира човек, защото водача съзнателно и доброволно е решил да пие, да се друсва, да натисне максимално педала и/ли да управлява автомобил без свидетелство за правоуправление?

Знаят ли Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, че, докато в много страни мярката за отнемане на автомобили на пияни и дрогирани шофьори функционира успешно от десетилетия, в някои вече се надгражда, като се отнемат автомобили и за превишена скорост?

2021, Дания

Приема се закон, който позволява на полицията да конфискува автомобили и да арестува водачи, които карат безразсъдно. Това се случва, ако карат с над 100 км над ограничението, със скорост 200 км/час, ако карат с над 2 промила алкохол, или ако причинят тежка телесна повреда или смърт. Има и случаи на луксозни коли за няколкостотин хиляди евро, които дори не стигат от магазина до къщата на купувача, защото са конфискувани.

Загинали и убити на милион население – 27.

2023, Австрия

Австрийският министър на транспорта казва следното: „Има скорост, над която колата се превръща в оръжие. Сега слагаме край на това и гарантираме, че извършителите ще останат без оръжието си незабавно и за постоянно“. Шофьори, които превишават ограничението за скорост с 80 км/ч в града или над 90 км/ч в селски райони, ще бъдат наказвани с незабавна конфискация още след първото нарушение. Какво се случва с българите, шофиращи с такива скорости и дори заснемачи и излъчвачи изпълненията си онлайн? Убиват. Както убиецът на Ферарио Спасов, който имал 60 нарушения само за 6 месеца! Пълната информация за всичките му пътни престъпления се покри, а на съдебно заседание на 30.10.2024 дори не призна вината си!

Загинали и убити на милион население – 43.

2024, Гърция

Мярката се налага при превишаване на допустимата скорост с 60 км/ч в населени места и със 70 км/ч километра извън тях. При шофиране по магистралата с 220 км/ч водачът отново остава без автомобил. Сред засегнатите от мярката има и чужденци. Първите отнети коли вече са пуснати на търг. При продажба със 70% от получената сума за колата се финансира фондът за сигурност на движението и 30% са за местната организация на полицията. "Трябва да се промени мисленето на шофьорите", коментират гръцки специалисти по пътна безопасност. В същото време, българските им колеги коментират предимно проблема с инфраструктурата, правейки се, че не забелязват човешкия фактор. Фактор, който уби всички деца и млади хора от сдружение „Ангели на пътя“!

Загинали и убити на милион население – 60.

В България загиналите и убитите на милион население са 82.

Предвид факта, че населението ни е 6,7 милиона, тази разлика означава около 368 загинали и убити повече отколкото в Дания, или 147 загинали и убити повече отколкото в Гърция.

Всяка година!

За българските власти, и особено за съдебната система, убитите невинни деца и млади хора са просто анонимни цифри без значение!

Цифри, на които не се обръща внимание и които не се коментират, освен в случаите, когато „стъкмистиката“ се опитва да ни убеди, че има подобрене в сравнение с минали периоди. Подобренето, обаче, се дължи не на дисциплинирането на пътните престъпници, а на други фактори като намаляване на населението с десетки хиляди годишно, въвеждане на задължителните предни колани и отчасти на задните, повишаване на качеството на автомобилния парк, и, макар и бавно и недостатъчно, подобряване на пътната инфраструктура и разширяване на дължината на магистралните отсечки!

За убитите, обаче, всяко едно число от тази безименна статистика означава края на техния живот! Болезнен край, настъпил за секунди, минути или часове на пътя, или за дни или седмици в реанимацията на някоя болница! Секунди, минути, часове, дни и седмици, в които нашите деца и близки са озсънавали, че умират! Умират сами! Умират заради пиан или надрусан престъпник, или такъв, шофиращ твърде бързо и/ли без книжка! Заради съзнателно и доброволно предприети действия, за които съдебната система е сляпа и глуха!

За родителите и близките на убитите всяко едно число от тази безименна статистика е твърде лично и означава началото на края им! Началото на една вечна агония, на тежки болести и преждевременна смърт заради непоносимата мъка, която гаврите на българската съдебна система правят още по-мъчителна! Някои от жертвите бяха единствени деца в семействата си и смъртта им означава и край на безкрайната нишка на двата им рода!

Не се коментира и фрапантния факт, че в продължение на 25 години броя на ранените остава константен, около 9 – 10 000 годишно, при положение, че населението през 1999 е било 8,2 милиона, а сега е 6,7 милиона, т.е. 1,5 милиона по-малко!

Голяма част от тези хора са били тежко ранени не при форсмажорни обстоятелства, а от пияни и дрогирани водачи, или от такива, шофиращи над разрешената скорост и/ли без свидетелство за правоуправление. Някои от тях са се самоубили, отчаяни от живот в мъки и по болници, други са били в кома месеци и години, след което са се учили отново да ходат, да говорят и да съществуват, трети са останали завинаги инвалиди, без крайници и с протези, четвърти са загубили семействата си, защото не са могли да се грижат за тях! Зад всеки един от тези примери стоят стотици конкретни случаи на невинни хора, чийто живот е бил съсипан за секунди! И техния, и на целите им семейства!

Сценариите са хиляди, колкото са и тежко ранените! Общото е едно - пияните, дрогираните и нагли пътни престъпници, които са причинили тези трагедии, живеят един нормален и пълноценен живот! Благодарение на юристи като Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и всички останали български съдии, които цинично се подиграват със здравето и живота на невинните жертви и техните семейства!

Затова възникват следните логични въпроси:

Защо за австрийските, датските, гръцките и други чуждестранни политици, законотворци и служители на правосъдието, здравето, живота и правата на нормалните хора, тези, които спазват правилата и които допринасят за благо на обществото, са по-важни от тези на пътните рецидивисти и убийци, а за българските им колеги е обратното?

Защо, на фона на всичката налична информация за съдебната теория и практика по въпроса в държавите членки на ЕС, която опровергава думите и действията им по този въпрос, Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие нагло я игнорират, манипулират общественото мнение и правят всичко възможно отнемането на автомобили на пияни и дрогирани водачи да бъде отменено, като по този начин ще осъдят на инвалидизация и смърт още стотици и хиляди в следващите години ?

Защо Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие толкова държат убийствата на български деца и млади младежи да продължава както досега? Самоубийствата също, защото с неотнети навреме автомобили самокатастрофират фатално много млади хора, често повличайки и други със себе си!

Защо Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие толкова мразят народа си, който и без това изчезва стремглаво, че не се впечатляват от факта, че за 20 години, загиналите и избитите по пътищата са около 20 000, а ранените повече от 220 000? Немалка част от пияни, надрусани, шофиращи с превишена скорост и/ли без книжка! Все нарушения, за които автомобили трябваше да се отнемат от години!

Защо Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие изхождат само от идеята, че може да са на страната на тези с отнет автомобил, а не от страната на тези с размазаното дете, внуче или друг скъп за тях човек? Ако знаят, че утре неконфискуван автомобил на сегашен пътен рецидивист ще нацели тях, дали биха говорили и действали по същия начин?

Защо Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие не коментират случаи като катастрофата на 10.10.2024 на бул. Владимир Вазов в София, когато жена, чакаща на светофар, беше размазана по вина на рецидивист с над 35 престъпления, и пътни, и за наркотици и други. Бил е реабилитиран, а през 2024 получава поредната условна присъда! Този човек би трябвало да е в затвора отдавна и задълго, а най-малкото, което е трябвало да се случи досега, е да бъде с отнет автомобил!

Ние също сме шофьори и знаем какво неудобство представлява за един съвестен човек, който не е пил и/ли приел наркотици, да остане без кола за известно време.

Знаем, обаче, и какво е да ти се обадят от полицията, или първо от ПТП мафията, и да ти кажат, че детето, внучето, брат ти или сестра ти са убити на пътя! Знаем какво е да припаднеш от ужас, да се свестиш от инжекции, надявайки се да сънуваш лош сън, който, обаче, се оказва истина, да ги видиш обезобразени в моргата, и после за последен път в ковчега! След това, месеци и години наред, да търпиш гаврите на съдебната система, да слушаш как точно са убити, как кръвта им е шуртяла отвсякъде, как крайниците им са били в неестествена позиция, как лицето им е било размазано до неузнаваемост, да събираш мозъка им от колата-ковчег или от асфалта! Накрая да чуеш, че този, който ги е убил, защото се е напил, дрогирал, натискал педала или карал без да има право, получава условна присъда или обидно ниска ефективна присъда, която ще бъде излежавана в общезитие!

Пишещата това писмо е ежедневен шофьор от 30 години, майка, гледаща сама децата си и изключително зависима от автомобила си. Колкото и да не ѝ харесва мисълта, че, поради грешка, за известно време би могла да остане без него, кошмарите от гледката в моргата на деформираните тела на брат ѝ и братовчед ѝ, след като бяха убити от напушен с марихуана шофьор, никога не могат да бъдат заличени и сравнени с каквото и да е друг проблем!

Какво сънуват, според вас, родителите на Васко, размазан до неузнаваемост заедно с двама приятели и доставен в запечатан ковчег, родителите на Никола от Съединение, събирали мозъка на сина си от една ограда, родителите на Ангел от Любимец, умрял в ръцете на майка си с наполовина липсващо лице, родителите на Стефан, посрещнал, агонизирайки, рождения си ден в реанимацията на Пирогов, след което умира, родителите на Спас от Пловдив, дарил органите си, спасявайки по този начин трима човека, и всички останали родители и близки от сдружение „Ангели на пътя“?

Доводът, който се чува и от представители на съдебната система и сред тези, които явно шофират пияни и/ли дрогирани, е, че нямало смисъл от отнемането на автомобили на пияни и дрогирани шофьори, защото те ще си купят нови, е толкова абсурден, че е невероятно, че изобщо се вербализира публично и че тези, които го правят, не ги е срам!

Хората, които имат наглостта да изтъкват това като причина да се премахне отнемането на автомобили на шофьори нарушители, явно съдят по своите финансови възможности. Предвид стандарта в България, нови коли след всяка отнета биха могли да си купуват само ограничен кръг от хора с по-високи доходи, като мнозинството от населението и от пътните престъпници не е от тях!

Каква е логиката автомобили да се отнемат в най-богатите страни, като скандинавските и тези от Западна Европа, където почти всеки би могъл да си купи нов след конфискация, макар че там не биха си помислили да рецидивират, а да не се прави в България, където малцина биха имали възможността да го направят?

Филип Арсов, на 14 години, беше убит на 02.09.2023 от 37-годишен пътен рецидивист със стар автомобил. Безработен пътен престъпник, който нямаше да се превърне в пътен убиец, ако колата му беше отнета! На кръстовището на ул. Гурко и ул.Шишман, на 50 метра от Министерството на младежта и спорта, на 100 метра от Министерството на вътрешните работи и на 500 метра от Министерството на правосъдието! Възможно ли е да има по-ярка илюстрация на тоталния провал на българската държава спрямо децата и младежите ѝ?

Затова задаваме въпроса, който поставихме като заглавие на нашето отворено писмо:
Според Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и всички, които мислят като тях, кое е по-тежко – да останат без автомобил за малко или без дете, внуче, брат, сестра, завинаги?

КЪДЕ ВСЪЩНОСТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ НАСОЧЕНА ОБЩЕСТВЕНАТА ПОЛЕМИКА ПО ТОЗИ ВЪПРОС:

Към събиране и анализиране на детайлна информация относно това, в които страни функционира тази мярка, кога е въведена, колко живота е спасила тя, как се разширява и обхваща и други пътни престъпления. И в ЕС и в останалите страни от Европа, както и САЩ, Канада и другите западни държави, които се дават за пример във всички други отношения.

Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие забравят, че във времената, в които живеем, не само информацията е общодостъпна, но и много българи пътуват или живеят в чужбина и имат лични наблюдения относно пътните правила и закони, тяхното спазване и санкции при неспазване!

Позоваването на практиката на съдилища на държавите членки на Европейския съюз по въпроса е крайно цинично, имайки предвид колко безкомпромисни са и законите за отнемане на автомобили в европейските държави, и относно тези, които раняват или убиват пов влияние на алкохол, наркотици и/ли висока скорост! И докато тук, например, десетки хиляди водачи шофират без свидетелство за правоуправление, като някои от тях раняват или убиват, в тези страни единици са тези, които се осмеляват да го правят!

Според госпожа Кирева „строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност“. Когато нарушенията са такива, че заради съзнателното си поведение е вероятно да раниш или да убиеш човек, всички санкции, които биха могли да предотвратят това, са адекватни, пропорционални и задължителни! Като илюстрация на това, какво се случва, когато такива не се прилагат, прилагаме снимки на децата и младите хора от сдружение „Ангели на пътя“ докато бяха живи, както и на гробовете им, след като бяха убити!

По-голямата част от тях щяха да са живи и здрави, ако оръжията, с които бяха убити, бяха отнети! Затова оставяме на нея, на колегите ѝ Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, и на вас, четящите това обръщение, да преценят дали има „пропорционалност“ в това да се отнемат автомобилите на бъдещите убийци на други деца и младежи!

За да опровергаем неверните твърдения на Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и сие, за да бъде информирана, а не манипулирана, българската общественост, както и за да вземе Конституционния Съд на Република България информирано решение, сдружение „Ангели на пътя“ настоява да бъде изготвен подробен сравнителен анализ по тази тема, който да бъде направен обществено достояние!

Към откриването на нови лаборатории за анализ на кръвни проби на водачи, които са причинили ПТП или чиито полеви тестове са реагирали положително, обучението на кадри за тях, и осигуряване на заплащане, което да ги задържа и мотивира.

В резултат на многобройните ни срещи и настоявания, на 12.01.2024 беше открита нова лаборатория за анализ на проби в Националния институт по криминалистика към МВР. В нея

денонощно ще се изследват референтни проби на шофьори, хванати с първоначално положителни тестове за наркотици. До края на годината са планирани четири нови.

Десетилетия наред шофьорите, хванати да карат след употреба на наркотици, чакаха с месеци резултатите от кръвните проби, което бави и опорочава разследването и началото на съдебния процес.

За цяла България само три лаборатории бяха оторизирани да ги обработват – ВМА София, ВМА Варна и столичната „Св. Анна“. Капацитетът им беше крайно недостатъчен, като до септември 2023, само във ВМА-София бяха натрупани над 900 проби, при възможност за обработка на 50 седмично!

Оказва се, обаче, че в тези лаборатории няма кой да работи! Очевидно е, че, когато няма достатъчно квалифицирани желаещи за дадена работа, особено ако тя е с толкова висок приоритет, заплащането трябва да се вдига до момента, в който такива ще има!

Съдебната система наясно ли е с този проблем? Ако да, защо няма публични дискусии по него и какви са възможните решения? След като кръвната проба категорично изяснява кой, какво и кога е приел, защо не само не се прави всичко необходимо да се оптимизира този процес, за да излиза резултата в рамките на няколко дни, а години наред той се стопира с бездействието на отговорните за това органи? Вероятно защото има интереси ситуацията да не се променя!

Към прецизиране на мярката по начин, който да е правно издържан, за да не бъде атакувана.

Колко юристи работят във всички български институции по веригата от обсъждането, писането, приемането и прилагането на правила, наредби и закони? И получават заплати, допълнителни материални стимулирания, финансираня от НПО, по европроекти и прочие. Уж за да работят в полза на народа! Интересът на народа е да не бъде безмилостно езекутиран по улици и тротоари от пияни, дрогирани и агресивни примати, а не същите да бъдат защитавани и оправдавани на всяка цена!

Ако всички тези „професионалисти“, „специалисти“ и „експерти“ не могат да се справят и да формулират и прецизират една утвърдена в други страни мярка така, че тя да защитава правата и живота на нормалните българи, техните деца и близки, и да санкционират адекватно пътните престъпници, пътните рецидивисти и бъдещите пътни убийци, то сдружение „Ангели на пътя“ ще сезира всички възможни европейски институции и ще ги помоли за помощ. Помощ от чужди юристи, които да свършат работата на българските им колеги!

Към това, фокус на властите в България да бъдат жертвите, семействата им, както и нормалните хора, спазващи правилата и законите! А не правата на техните убийци!

Шокиращи и морално необясними са константните усилия на всички държавни власти, неправителствени организации, университетски преподаватели и други, да бъдат впрегнати в моралното и съдебното оневиняване на пътните престъпници, докато те се превръщат в пътни рецидивисти и пътни убийци!

Въпреки че това са хора, които, напълно съзнателно и доброволно са предприели действия, някои от тях многократно в продължение на месеци и години, които накрая са довели до смъртта на невинни хора, понякога дори няколко накуп! Поведението на тези „професионалисти“, „специалисти“ и „експерти“, които правят всичко по силите си, само и само да не бъдат те санкционирани адекватно, е някакъв особен вид българска патология, който ние наричаме институционализиран садизъм! Който ежедневно ранява, инвалидизира и убива!

Не забелязват ли Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и всички останали от съдебната система, че убийците са няколко основни типове маргинали - неграмотни, слабограмотни, богаташка измет, млади и нагли, или пияни и с изпържени от алкохол и наркотици мозъци, като същите убиват бъдещето на България – деца и младежи от добри семейства, от добри гимназии и университети, с добро поведение и добро бъдеще!

Примерите за това покровителствено отношение са безброй, затова привеждаме само няколко:

Психоложката Велислава Донкина, на 06.06.2024 от екрана на Нова Телевизия:

„Подобни повтарящи се (т.е. редовно да шофират пияни и дрогирани) действия извършва човек, който не може да удържи страданието си. Той го транслира към другите като причинява страдание и на тях. Това показва колко са самотни хората, колко неустойчиви са връзките в семействата. Показва нуждата от методи в културния, обществения, образователния живот, които да ни удържат, цивилизоват, за да се съобразяваме с определени норми, да намираме по-творчески начини да се справяме със своите деструктивни импулс. Необходимо да се инвестира във възпитанието и самоосъзнаването, за да можем да се обърнем към един човек, който шофира пил с въпроса: Какво се случва с Вас, за да карате пил? Цивилизацията се познава по това, че може да се грижи за хора в страдание.“ Това е само малка извадка от защитната ѝ пледоария на българските пътни убийци!

Госпожата е загрижена за страданието на пътния престъпник, но не и за детето, размазано под гумите на убиеца, за детето, отхвъркнало на десетки метра, преди да се приземи с разбит череп, на детето, на детето, агонизирало с часове, дни и седмици, преди да умре в някоя реанимация, на детето с разпилян мозък на асфалта, на детето, осъзнавайки, че умира само на пътя, без дори да има шанса да се сбогува с родителите си!

Не е загрижена и за родителите, които го получават в затворен ковчег, защото не са успяли да го приведат във вид за отворен, на родителите, на които са отнети единствените им деца, на родителите си, които губят деца, чакани с години и родени с помощта на няколко инвитро процедури, на родителите, които спят на гробовете на децата си, на родителите, които се разболяват тежко, на родителите, които си отиват преждевременно, защото не могат да понесат и гаврите на правосъдната система!

Доц. Екатерина Салкова, в горепосочения доклад „Тенденции и превенция на престъпленията по автомобилния транспорт“, както и в интервюта по темата в „24 часа“ и Нова телевизия:

„Аматьорско е виждането, че по-тежките наказания са по-ефективни“.

Не знаем за г-жа Салкова, Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиов и сие, но ние от сдружението, а и всички български граждани и родители, предпочитаме да сме аматьори, но да сме живи!

„Засилването на наказателната репресия не е ефективно като пробацията“

Госпожата не пояснява кое нарича наказателна репресия, но условните присъди, които се присъждат в случаите на пътни убийства с висока скорост, или нелепо ниските „ефективни присъди“ в затворнически обществения, както и предсрочното пускане на пътни убийци, убили пияни и с висока скорост двама, трима, четирима, петима или, дори, и шест човека, не само не могат да бъдат наречени репресии, но са абсолютна подигравка с паметта на убитите и с достойнството и мъката на семействата им! И не могат да бъдат сравнени с наказанията за аналогични престъпления в страните, на които искаме да приличаме!

„Ефективните присъди водят до възмездие, но това в никакъв случай няма да доведе до отстраняване на криминогенните фактори.“

Криминогенните фактори, които убиват на пътя, се подклаждат точно от факта, че съдебната система не изпълнява основната си функция, а именно, „да се поправи и превъзпита осъдения към спазване законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши други престъпления, да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото“. Т.е., с имитацията на правосъдие в България тези фактори не само не се отстраняват, а допълнително се поощряват! Доказателствата ги виждаме и чуваме всеки ден, и лично по улиците, и в новините!

„Дали тези млади хора не са на първо място жертва, а след това извършители на престъпление“?

Ако убийците са жертви, жертвите какви са? Понеже не разбираме това цинично прозрение, каним нея, Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиов и сие на някоя от панахидите на гробовете на децата и близките ни, за да ни го разтълкуват! Призоваваме ги и да присъстват на погребенията на следващите жертви на пияни, дрогирани и агресивни пътни убийци, и на място и на глас да поразсъждават по темата кой е жертва и кой убиец!

Правосъдният министър Мария Павлова, на наше запитване на среща, проведена на 04.07.2024:

Попитаме защо държавата, в лицето на Министерство на правосъдието и други ведомства, и нейни чуждестранни партньори, отделят милиони, за да строят луксозен нов затвор и да ремонтират стари, за да ги приведат в такъв вид, който да предлага по-добри условия за живот, отколкото имат някои социално слаби или работещи бедни в България?

Отговорът ѝ беше, че „те се оплаквали и съдели държавата“, т.е. всички нас, явно имайки предвид затворниците, подучени и обслужвани от адвокати и екипи на неправителствени организации, едните печелещи пари, другите правещи кариери, на техен гръб! От нашето сдружение многократно изтъкваме, че за част от престъпниците тази срамна политика ще бъде стимул да

извършват нови и нови престъпления! За жалост, думите ни бяха потвърдени на 27.10.2024, когато жена беше убита в столичния квартал Младост от рецидивист, който искал обратно в затвора! Какво се получава? Вместо превенция, чрез действията си, държавата прави всичко възможно да направи арестите и затворите едни привлекателни и желани места и да улесни битието на малкото престъпници, които изобщо се озовават там!

Като допълнение на всички усилия, които българската държава прави за българските престъпници, през 2022 министър Мария Павлова, тогава зам.-министър, публично се похвали, че в рамките на няколко години броя на затворниците е намалал от 12 500 на 6500. Но не защото се извършват по-малко престъпления, а защото се дават повече пробаии и условни присъди!

На този фон, никой не проявява каквато и да е загриженост за проблемите на хилядите ранени, инвалидизирани и убити от пияни, дрогирани и нагли шофьори! Поне на думи, за дела да не говорим! В държава в демографски колапс, вместо да се строят ясли и детски градини, които са крайно недостатъчни в столицата и големите градове, и на всяка цена да се опазва здравето и живота на всяко дете, българските министри и институции старателно обгрижват правата на престъпниците и рецидивистите, които ги убиват!

Между властите и народа в България има не просто пропаст, а дълбока бездна, защото нормалните хора очакват повече престъпници и убийци в затвора, а не по-малко! И очакват там да са им осигурени минималистични условия, а не такива, към които те отново да се стремят след излизането им!

В отчета на края на мандата си предишния министър правосъдието Атанас Славов има наглостта публично да декларира: „Бяха изпълнени главните приоритети, заложен в приетата законодателна и управленска програма в сектор правосъдие, и стартираха много процеси по пътя към една по-справедлива и правова България.“ Що за виц е това и къде, освен в тези кухи самохвалебствия, е по-справедливата и правова България?

На 13.06.2024, в студиото на предаването „Директно“ по телевизия On Air, Биляна Гяурова от Българския институт за правни инициативи, казва следното: „България за пореден път е на дъното на класация за доверие в съдебната система! Защото усещането за една базова справедливост, както по отношение на работата на съда, така и по отношение на прокуратурата, липсва“!

Подобни изследвания и изводи се публикуват почти всяка година и резултатите и изводите винаги са едни и същи! Бюджетът на съдебната власт за тази година е 1,2 милиарда лева и всяка година нараства с приблизително нови 100 милиона! Непрекъснато се увеличават заплатите на служителите в системата, но в същото време тя е и лидер по корупция в България и е от основните причини за тоталната деградация в държавата!

Шотландски философ от 18 век Адам Смит: „Милостта към виновния е жестокост към невинния. Справедливостта е фундаментална ценност, необходима за стабилността и сигурността на едно общество.“ Защо в 21 век в България този основен морален постулат не важи?

В Европа и останалия западен свят, финансовите санкции и наказанията винаги са били по-строги от тези в България, като специално тези за пътни убийства заради съзнателно предприети действия на водача, в някои държави стигат до доживотни присъди. Освен това винаги са били неизбежни! В България послушните на политическата конюнктура български юристи, не спират да повтарят следното: „Не е важен размера на наказанието, а неговата неизбежност.“ Т.е. дори и присъдата за умишлените пътни убийства да е 2 години условно или 2 години в затворническо обществено, щом тя е неизбежна, обществото трябва да е доволно! То обаче не е, защото това отношение е подигравка и с паметта на досегашните жертви, и със живота на бъдещите жертви и със стотиците хиляди техни близки!

За да не сме голословни, даваме само няколко примера как е в други държави:

2016, Италия

Въвежда се термина „пътно убийство“. В зависимост от обстоятелствата, нивата на алкохол и други, се предвижда ефективен затвор от 8 до 12 години, а ако ранените и убитите са повече от един човек, шофьорът избяга от местопроизшествието, кара без свидетелство за правоуправление, без застраховка и други, присъдата се увеличава.

Загинали и убити – 51 на милион.

2017, Германия

Наказателният кодекс е променен, като наказанията вече са по-строги, включително и доживотни присъди. Счита се, че в определени случаи и определено виновно поведение водачът напълно съзнателно е приел риска, че може да убие случаен човек. Затова и обвиненията са за предумишлено убийство, а не за причиняване на смърт по непредпазливост.

Загинали и убити - 33 на милион.

2019, Гърция

Доживотен затвор при строг режим се налага на водачи, които шофират под въздействие на алкохол или наркотици и причиняват загуба на човешки живот. Това гласят промени в Наказателния кодекс.

Загинали и убити - 58 на милион.

2023, Великобритания

Правителството увеличи наказанията за причиняване на смърт при опасно шофиране до доживотна присъда, като ги приравни с умишлени убийства, изнасилвания, палежи и тероризъм.

Загинали и убити по пътищата - 26 на милион.

Румъния, Унгария, Чехия и Словакия

Абсолютна забрана за употреба на алкохол зад волана.

Загинали и убити в Чехия – 48 на милион, Унгария – 49, Словакия – 45.

САЩ

Ако в рамките на 5 години шофьорът е заловен три пъти зад волана, дори без да е ранил или убил, е углавно престъпление, т.е. той лежи в затвора ефективно. В някои щати наказанието е от 3 до 5г. лишаване от свобода. Ако шофьор откаже дрегер, книжката му се отнема за дълго време, а застраховката скача неимоверно.

Това са само една малка част от добрите примери в Европа и САЩ!

Ако Екатерина Салкова, Добринка Кирева, Мирослав Петров и сие не знаят всички тези прости факти, защо не ги знаят? А ако ги знаят, защо си позволяват публично да въвеждат обществеността в заблуждение?

Ясно е, че за правосъдните системи в тези държави на пиедестал е живота на нормалните хора, защото те са тези, които допринасят за обществото, те са тези, които ще възпитат добре децата си, те са тези, които плащат данъците, от които идват заплатите на целия обществен сектор.

Като данъкоплатци и родители и близки на убити деца и млади хора, питаме защо в България, за разлика от споменатите страни, на пиедестал са правата на престъпниците, на рецидивистите и на убийците?

Докога съдебна система в България ще игнорира нашето справедливо възмущение и нашите логични въпроси, с претекста, че е независима и не дължи отговор никому? Независима от общественото мнение може да бъде само съдебна система, която е справедлива, безпристрастна и работи в полза на мнозинството от нормални хора!

Нищо от това, обаче, не се отнася за българската!

Сдружение „Ангели на пътя“ настоява България, като държавата с най-много убити в ЕС, да заимства най-тежките мерки от страните с най-малко убити! Няма нужда да откриваме топлата вода!

Членовете на сдружението отделят безвъзмездно от времето си за това, занапред възможно най-малко семейства да бъдат засегнати от най-тежкото и да погребат без време дете, внук, брат или сестра. Да погребат бъдещето си! Да погребат и собствения си живот, защото се превръщат в „живите мъртви“. Не американския сериал, а българския! Случващ се в реалността в България!

Досега сме провели десетки срещи с министри, зам.-министри, председатели и представители на различни правителствени и неправителствени институции, които са отговорни за безопасността на пътя. Усилията ни, вместо подкрепа, се сблъскват с негласна съпротива! Срещи, насрочени насила, случили се след многократно настояване от наша страна и само защото не би изглеждало добре за имиджа на конкретното длъжностно лице или институция да продължава да ни отхвърля. Празни приказки в отговор на конкретни въпроси, заглушаване от националните медии на теми, от които зависят човешки животи!

На фона на цялата информация, която имаме и от наш личен опит от живот и пътувания в чужбина, от това, което медиите публикуват и това, което всеки може да намери в интернет, да ни се обяснява, че законите в България по отношения на ПТП тематиката са адекватни на съвременната действителност, е крайна форма на цинизъм! Цинизъм са и твърденията, че дисциплиниращи мерки, които функционират от десетки години в други държави, като отнемането на автомобили, тук нямат почва и нарушавали нечии права! Скандална арогантност, породена от чувство за недосегаемост!

Ясно е защо тази мярка не само трябва да продължи да функционира, а да бъде разширена и върху тези, които карат с твърде превишена скорост, върху тези, които шофират без свидетелство за правоуправление и върху тези, които извършват систематични и тежки нарушения на пътните закони, правилници и наредби!

Тя трябва да продължи да съществува не заради нас и нашите деца, внуци, братя и сестри! Те вече са изгнили или гният в гробищата из цяла България! На някои от тях виждате паметниците докато пътувате, като отвърщате глава от тях, за да не си разваляте настроението! Трябва да съществува заради вас, вашите деца, внуци и близки! За да не им правите паметници и на тях! Или те на вас!

Ако това ви се струва твърде абстрактно и невъзможно и смятате, че точно на вас това не може да ви се случи, да ви нацели в 200 пиян и/ли дрогиран, грешите – случва се навсякъде, на известни и на неизвестни, на бедни и богати, в градове и села, на малки пътища и магистрала! На Милен Цветков се случи пред най-популярния мол за тийнейджъри в София, на футболния треньор Ферарио Спасов се случи до Ловеч, случи се и на децата и младежите хора на семействата от Сдружение „Ангели на пътя“. Които щяха да са живи и здрави, ако на пътните рецидивисти, които ги убиха, автомобилите им бяха отнети!

Очевидно е, че психолози като Велислава Донкина, юристи като Екатерина Салкова, съдии като Добринка Кирева, Мирослав Петров и сие не са загрижени от човешка гледна точка за жертвите и семействата им. Като държавни чиновници, като уж професионалисти в техните сфери, и като граждани на тази държава, не ги ли притесняват шокиращите данни на д-р Милен Марков от Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата": „Средно 2,2 млн. евро струва един човешки живот, загубен на пътя. Изчислението е направено на база това какви финансови ползи би допринесъл за обществото съответният човек“. Наскоро беше публикувана и информацията, че щетите от ПТП в България възлизат на между 8 и 10 милиарда годишно! Немалка част от тях причинени от пияни, дрогирани, шофиращи с много над допустимата скорост и/ли без книжка!

При 43 милиарда външен дълг на България може ли да си позволим такива загуби? Може ли всеки неин гражданин да си ги позволи? Защо тези брутални цифри не са основна тема сред всички власти, сред медиите и обществото?

В продължение на десетилетия практиката в България е периодично да се предприемат несъществени промени, за които и тези, които ги предлагат, и тези, които ги приемат, и тези, които следва да ги прилагат, знаят, че няма да се спазват. Прави се, колкото да се замажат очите на обществото, че се работи в посока на по-сигурни пътища. В резултат на това Закона за движение по пътищата е най-променяния у нас, а страната ни вече официално е на първо място по загинали, убити и ранени по пътищата!

Една от явните причина за този цинизъм поне е ясна, а именно, пътни престъпници, пътни рецидивисти и пътни убийци във всички власти! Даваме само няколко примера, тези, които не са били съвсем покрити, макар информацията за някои от тях да е твърде оскъдна:

2002 – Тимур Халилов

Дългогодишен депутат, бивш председател на ДПС в София, член на Българо-турската търговска камара. През 2002, на автомагистрала Тракия, помита кола със семейство в нея, като убива майката и праща бащата и сина за 7 месеца в Пирогов. Синът е брутално обезобразен и инвалидизиран завинаги. В духа на българската съдебна практика и на принципа „който умял, умрял, важни са живите“ Халилов получава 1 година и 9 месеца условна присъда, въпреки че вината безусловно е негова. Досега, след 22 години, не само не е изплатил дължимото обезщетение на жертвите, а дори ги съди да заплатят разноските по делото!

2006 – Митко Игнатов

Прокурор от окръжната прокуратура в Стара Загора, предизвиква катастрофа. Не е осъден, но пък хората от колата, която е ударил, го набиват. 1,62 промила.

2007 – Виолина Личева

Съдия от Перник, прегазва човек пред свидетели и бяга. След две години получава три години условна присъда. 3,08 промила.

2007 – Виктор Янков

Заместник-окръжен прокурор на Пловдив, прави катастрофа и напуска местопроизшествието. 1,39 промила.

2009 – Константин Михайлов

Следовател, удря пьян три автомобиля. Зам.-окръжният прокурор на Варна Радослав Лазаров изтрива кадрите от катастрофата. 1.96 промила.

2011 - Бисер Андреев

Син на върховния прокурор Венцислав Андреев. В София, при гонка на мокър път и с 30 км над разрешената скорост, убива двама човека на кръстовището на бул. България и бул. Иван Гешов. 9 години след двойното убийство получава година и половина условна присъда.

2013 – Майа Попова

Зам.-шефката на районния съд в Пазарджик е открита пьяна до безсъзнание в колата си, като малко преди това се забила в друга кола. Част от делата, които е гледала, са били за шофиране след употреба на алкохол. След 4 години е осъдена на 2 години пробация. 5.2 промила.

2012 – Асен Гюзелев

Апелативен прокурор от Бургас, катастрофира два пъти за една година в Бургас. 1,27 промила.

2023 – Красимира Желвева

Съдия от Софийски Административен, предизвиква катастрофа във Варна. 2,5 промила.

Не са ясни, обаче, другите причини, поради които представители на българската правосъдна система работят не в полза, а против интересите, здравето и живота на българите!

На среща през февруари 2024 със зам.-министъра на правосъдието Георги Николов, на нашите настойчиви въпроси относно несериозните присъди на пътни убийци, той призна, „че наистина има тенденция да се присъждат присъди в долните граници на предвидените от закона“!

В нашето сдружение има случаи на присъди, които дори не са в долните граници, а извън тях, т.е. при предвидена от закона присъда до 15 години се присъжда условна такава!

Въпросите, на който не ни беше отговорено и от него, и от всички други висши държавни служители след това, са: Кой задава тази тенденция? Защо се задава тази тенденция? С какво се принуждават българските съдии да я следват? Всъщност, последният въпрос е риторичен. Неслучайно периодично излизат факти относно финансовото и имотното състояние на близки и роднини на властимащи!

На обществото е ясно, че безобразните решения и пренебрежителното отношение не само към ранените и убитите при ПТП, а към убитите при всички останали жертви на престъпления в България, се дължат на политическата конюктура и на срамния факт, че в много случаи зад позициите на български политици и институции стоят неправителствени организации! Неправителствени организации, финансирани от чужбина и налагащи политики в полза на различни малцинства, включително и престъпни такива, като пътните престъпници, пътните рецидивисти и пътните убийци! Затова Норвежкият Финансов Механизъм финансира луксозен затвор без решетки и всякакви екстри за десетки милиони, а не детска болница например!

Тези зависимости особено ярко си личат в съдебната система, където тези организации уж искат да подпомогнат работата ѝ, докато всъщност прокарат политическите и икономическите интереси на определени държави, съюзи, бизнеси и политици! Вие по-добре от нас знаете механизмите, по които това се случва – финансиране на командировки, обучения, кариерно издигане, бонуси и различни други привилегии! Привилегии, които купуват съвест и убиват невинни хора! Защото всяка условна присъда е един ранен или убит в бъдеще!

Можем да се обзаложим какво ще последва в бъдеще от 6-месечната условна присъда на 16-годишния пиян Рикардо от Пловдив, карал на 27.10.2024 със 170 км/час, минавал на няколко червени светофара, застрашавайки живота на стотици и подигравайки се 20 минути с преследващите полицаи! Някой ден той или баща му или друг от тяхното обкръжение просто ще убие! Какви последствия би имало такова поведение за него и баща му, ако това се случи в някоя държава от Западна Европа или САЩ? Дали там изобщо е възможна съвкупност от толкова нагли престъпления и колко години ефективно биха лежали в затвора за тях?

В заключение, бихме искали да зададем и тези последни въпроси на Екатерина Салкова, Добринка Кирева, Мирослав Петров, Красимир Шекерджиев и останалите членове на българската правосъдна система, които работят за интересите на пътните престъпници и против интересите на убитите, на семействата им и на цялото общество:

Защо никой юрист не смее да спомене, че шофирането не е неотменно човешко право и че трябва да е позволено само на хора, които притежават определен образователен, ментален и морален минимум?

Знаете ли, че между вас, вашите деца, внуци и близки хора, десетки хиляди шофират без книжки, като за 2022 заловените са 6199, а за 2023 са 5882 (до септември, т.е. до края на годината са били над 7000). Десетки хиляди, които не могат да четат, които не знаят кое е ляво и дясно и че вторите имат предимство!

Знаете ли, че, ако от следващото редовно Народното Събрание бъде приет предложението за законопроект да се дават шофьорски книжка на 17-годишни деца, пътните убийства и самоубийства на млади хора ще нараснат още повече? Статистиката в момента показва, че всеки четвърти млад шофьор, между 18 и 25 години, катастрофира в рамките на първите две години!

Колко още деца и млади хора в умираща България трябва да бъдат унощожени, за да признаете очевидния факт, че без големи и реални наказания, пътните убийци ще продължават безнаказано да екзекутират български деца и младежи?

На всички ли децата и внуците са в чужбина, за да се смятат за застраховани, че пътната вакханлия, за която са отговорни, никога няма да застигне вас и вашите семейства? След години правене на кариера, в какво ще намерите смисъла някой ден, когато някой бъдещ пътен убиец мине през тях, защото е пиан, дрогиран, нагъл и/ли неграмотен?

Не се ли притеснявате каква държава ще оставите на децата и внуците си? Парите и имотите, които ще им завещаете, няма да ги предпазят, когато дойде техния ред поредния пиан, дрогиран, шофиращ с 200 и/ли без книжка да връхлети върху тях!

Ако в бъдеще ваше дете или внук са на мястото на нашите, ще считате ли условната присъда, която ваш колега ще присъди на убиеца им, за справедлива? Или присъда от 2-3 години в общежитие или в новия луксозен затвор в Самораново?

Може ли да си представите, че, вместо празници на деца и внуци вкъщи, ще ги отбелязвате на гробищата? Че на рождението им ще носите торти на паметниците им и ще седите с часове на тях, защото така ще се чувствате малко по-близо до тях, отколкото в пустите ви домове?

На кой ще завещаете някой ден парите и имотите си, ако единственото ви дете и/ли внук гният под земята, убити от поредния пътен убиец, който ще си остане на свобода, оправдан от ваш колега?

Чл.4 от Конституцията, че „България е правова държава“, е най-краткия и трагичен български виц! Съсипал и съсипващ съдбите на хиляди невинни жертви семейства и обогатяващ кариерно и материално корумпираните служители на правосъдната система и на останалите власти в България!

България е правова държава само на хартия. В действителност тук цари диктатура на криминалните престъпници, прикривани от държавните престъпници!

Наскоро имахме срещи с Министъра на вътрешните работи Атанас Илков и с и.д. Главен Прокурор Борислав Сарафов, които считат, че мярката за конфискуване на автомобилите на пияни и дрогирани шофьори трябва да остане в сила!

Призоваваме всички останали личности, правителствени институции и неправителствени организации, чието мнение ще бъде взето под внимание, както и членовете на Конституционния Съд на Република България, които ще вземат това отговорно решение, да пренебрегнат професионалните и личностните си дрызги и противоречия и да гласуват ЗА живота и ПРОТИВ тези, които го отнемат!

ЗА своя живот!

ЗА живота на децата си!

ЗА живота на децата на децата си!

ЗА живота на всички български деца и млади хора!

Нашите „Ангели на пътя“ няма да възкръснат.

Гласувайте ЗА това, вашите деца и внуци да не станат следващите „Ангели на пътя“!

05.11.2024

гр. София

С УВАЖЕНИЕ,

СДРУЖЕНИЕ „АНГЕЛИ НА ПЪТЯ“

П.С. Всички данни, които цитираме, могат да бъдат намерени в Интернет.

